

# Personer misstänkta för brott

Slutlig statistik för år 2012

## Personer misstänkta för brott

### Sammanfattning

- År 2012 registrerades 117 000 personer som skäligen misstänkta för brott. Det är en minskning med 4 procent jämfört med föregående år (–4 700 misstänkta personer). Åldersgruppen 15–17 år svarade för mer än halva minskningen.
- De misstänkta personerna registrerades för att ha deltagit i 337 000 brott (brottsdeltaganden), vilket innebär cirka 2,9 brottsdeltaganden per misstänkt person. Antalet brottsdeltaganden minskade med 8 procent mellan åren 2011 och 2012.
- Minskningen av antalet misstänkta personer har skett i de flesta större brottskategorier. Mest bidrag till minskningen ger brott mot person (–9 %), där bland annat antalet misstänkta för misshandel, olaga hot, ofredande och våldtäkt minskade. Antalet misstänkta för förmögenhetsbrott minskade med 4 procent. Bland dessa stod butiksstölder/snatterier i butik, bokföringsbrott och skadegörelsebrott antalsmässigt för de största minskningarna.

### Ålder och kön

- Antalet misstänkta personer i åldersgruppen 15–17 år minskade med 12 procent då hänsyn tagits till befolkningsförändringen i denna åldersgrupp mellan åren 2011 och 2012. Det är en fortsatt minskning från föregående år. För övriga åldersgrupper var minskningen mellan 0 och 5 procent.
- Misstänkta ungdomar i åldern 15–20 år fortsatte att vara överrepresenterade i förhållande till sin andel av den straffmyndiga befolkningen. År 2012 utgjorde de 22 procent av samtliga misstänkta, jämfört med 9 procent av befolkningen.
- År 2012 registrerades 22 600 misstänkta kvinnor och 94 400 misstänkta män. Männen utgjorde 81 procent av samtliga misstänkta personer, och nivån har i princip varit oförändrad under de senaste åren.

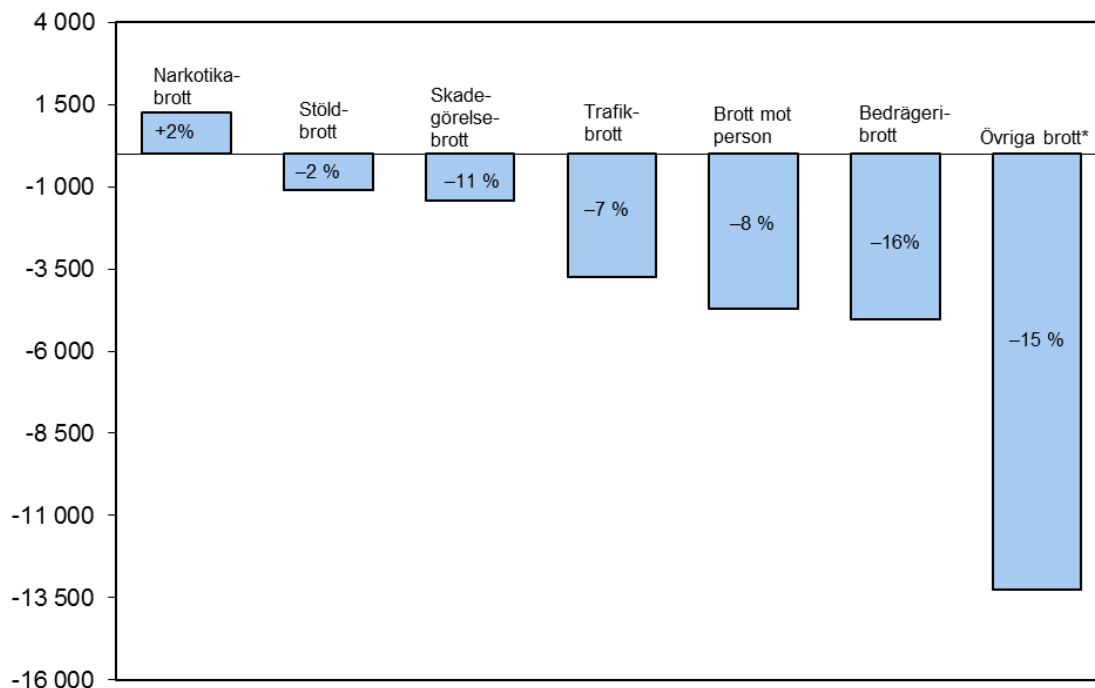
### Brottstyp, ålder och kön

- För misstänkta i åldersgruppen 15–20 år var narkotikabrott den största brottskategorin år 2012 (27 procent av samtliga brottsdeltaganden). För åldersgruppen 21 år och äldre var trafikbrott och narkotikabrott det vanligaste brottet (vardera 17 procent av samtliga brottsdeltaganden).
- Stöldbrott var den vanligaste brottskategorin bland misstänkta kvinnor med 25 procent av samtliga brottsdeltaganden, medan narkotikabrott, trafikbrott och brott mot person var vanligast bland män med 16–20 procent av samtliga brottsdeltaganden.

### Definitioner

- *Misstänkt person:* En person som av polis, tull eller åklagare misstänks för brott, med som lägst misstankegraden *skäligen misstänkt*, och där misstanken kvarstår efter avslutad utredning.
- *Brottsdeltagande:* En misstänkt persons registrerade deltagande i ett visst brott.

För att ingå i statistiken gäller att ett avslutande beslut har tagits i utredningen om den aktuella misstanken någon gång under redovisningsåret. För utförligare beskrivning av statistiken, se avsnittet *Statistikens innehåll*.



Figur 1. Förändringar av antalet brottsdeltaganden i olika brottskategorier bland personer misstänkta för brott mellan åren 2011 och 2012. (Procentuell förändring inom respektive brottskategori redovisas inuti staplarna).

\* Övriga brott utgörs av de brott som inte ingår i någon av de andra kategorierna. Det är bland annat bidragsbrott, smuglingsbrott, alkoholbrott, miljöbrott och överträdelse av besöksförbud. Minskningen av brottsdeltaganden i kategorin övriga brott kan i huvudsak förklaras av ett enskilt ärende i Skåne län som registrerades i januari 2011 och som innehöll ett stort antal dopningsbrott och illegal försäljning av läkemedel.

## Inledning

Statistiken över *misstänkta personer* redovisar *de personer* som av polis, tull eller åklagare bedöms som misstänkta för brott med som lägst misstankegraden skäligen misstänkt. För att ingå i statistiken för det aktuella året krävs vidare att beslut om att avsluta utredningen om misstanken skett någon gång under redovisningsåret. Beslutet ska vara sådant att det framgår att personen fortfarande kan anses vara misstänkt efter avslutad utredning. Personer under 15 år redovisas inte i statistiken. En och samma person kan vara misstänkt för flera brott under ett kalenderår. I statistiken redovisas dock en misstänkt person endast en gång per brottstyp, så kallad *netto*redovisning, oavsett om personen registrerats som misstänkt för samma brottstyp flera gånger under året. Statistiken över misstänkta personer redovisar således antalet unika individer som varit skäligen misstänkta för brott under ett kalenderår och kan till exempel användas för att belysa nivå och utveckling av antalet misstänkta för olika brottstyper eller ålders- och könsstrukturen för personer misstänkta för brott.

Ett *brottsdeltagande* avser en viss misstänkt persons registrerade deltagande i ett visst brott. Antalet brottsdeltaganden beräknas som antalet misstänkta personer gånger antalet brott som de deltagit i. Om två (2) personer tillsammans deltagit i tre (3) brott blir det sex (6) brottsdeltaganden. Statistiken över antalet brottsdeltaganden är en *brutto*redovisning och används främst för att studera fördelningen av olika typer av brott bland misstänkta personer eller fördelningen av brottstyper inom en åldersgrupp eller ett kön.

När du tolkar statistiken *tänk på att*

- statistiken redovisar de gärningspersoner som kommit till rättsväsendets kännedom.

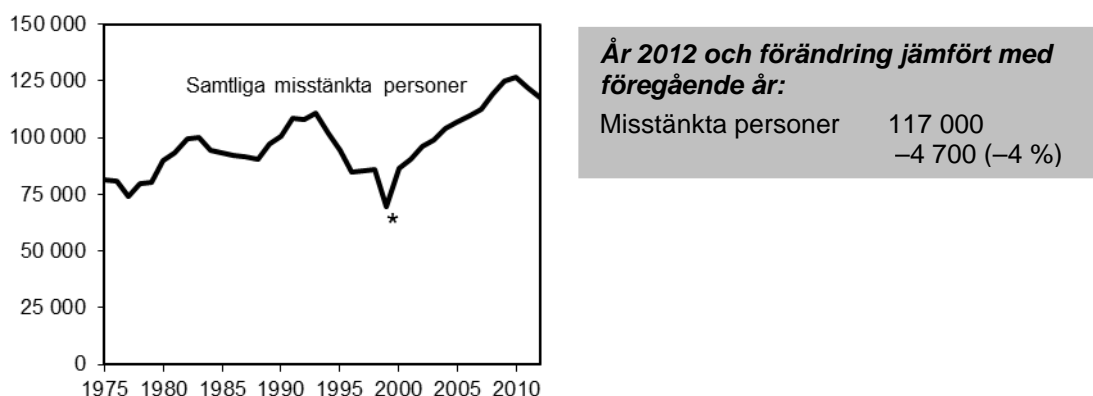
Endast för cirka 15–20 procent av de anmälda brotten binds gärningspersoner<sup>1</sup> till brotten.

- upptäcktsrisken varierar beroende på brottstyp, till exempel är brott mot person, trafikbrott och narkotikabrott brottskategorier där det i högre grad än vid andra brott förekommer en misstänkt person.
- upptäcktsrisken samt polisens och åklagarnas prioriteringar och arbetssätt kan variera mellan olika grupper av gärningspersoner, till exempel ungdomar och vuxna, och kan ha förändrats under den analyserade perioden.
- för att utifrån statistiken över misstänkta personer generellt kunna dra några slutsatser om personer som begår brott krävs bland annat analyser av hur upptäcktsrisker samt polisens prioriteringar och arbetssätt har utvecklats.

### **Utvecklingen av antalet personer misstänkta för brott**

År 2012 registrerades 117 000<sup>2</sup> personer misstänkta för brott, vilket var en minskning med drygt 4 procent sedan föregående år. Antalet misstänkta personer år 2012 är dock 19 procent högre än för tio år sedan.

Även i ett längre perspektiv har antalet misstänkta personer ökat. Från 1975 till 1993 ökade antalet successivt. Därefter sjönk antalet under ett antal år, för att år 2000 åter vända uppåt igen. Den uppåtgående trenden pågick fram till år 2011, då antalet misstänkta personer minskade för första gången på tio år.



Figur 2. Misstänkta personer, åren 1975–2012.

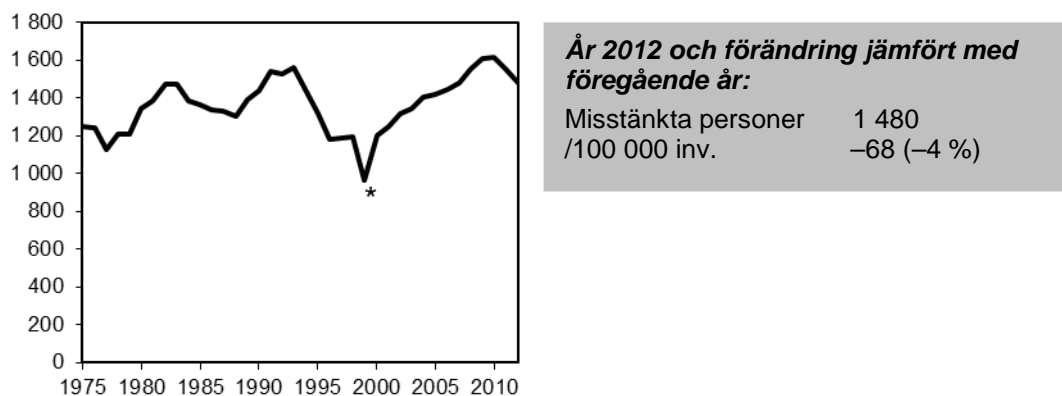
\*Antalet misstänkta personer år 1999 påverkas av bortfall i materialet som låg till grund för statistiken, se avsnittet Jämförelser över tid.

Ökningen av antalet misstänkta personer sedan 1975 kvarstår även när hänsyn tas till befolkningsökningar<sup>3</sup>, om än inte lika kraftig. Sett på en tioårsperiod är ökningen av antalet misstänkta personer per 100 000 invånare 10 procent.

<sup>1</sup> Personuppklaringsprocenten, se sammanfattningen *Uppklarade brott*.

<sup>2</sup> Talen i texten redovisas avrundade efter principen om tre informationsgivande siffror. Detta kan exemplifieras med följande fall: 122 057 misstänkta personer blir 122 000, 11 564 blir 11 600 och 373 blir 373.

<sup>3</sup> Exklusive personer under 15 år.



Figur 3. Antalet misstänkta personer per 100 000 invånare, åren 1975–2012.

\*Antalet misstänkta personer år 1999 påverkas av bortfall i materialet som låg till grund för statistiken, se avsnittet Jämförelser över tid.

### Fördelningen av brottsdeltaganden

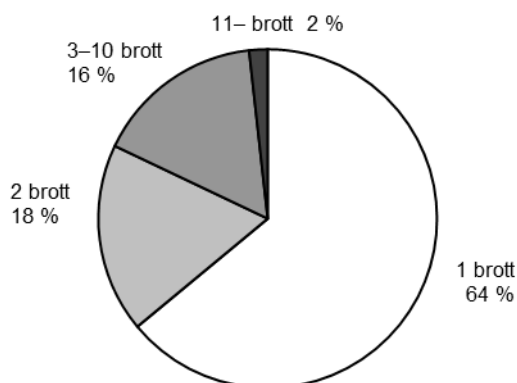
År 2012 registrerades totalt 337 000 brottsdeltaganden för de misstänkta personerna, vilket är en minskning med 8 procent jämfört med år 2011. Antalet brottsdeltaganden är dock inte jämt fördelad mellan alla misstänkta personer eller olika typer av brott. Fördelningen av brottsdeltagande på olika typer av brott skiljer sig dessutom något från fördelningen av de anmälda brotten. Det beror bland annat på att möjligheten att upptäcka och gripa en gärningsperson varierar mellan olika brottstyper.

Nedan följer en närmare presentation av hur antalet brottsdeltaganden fördelar sig över misstänkta personer, och olika brottskategorier.

#### Antal brottsdeltaganden per misstänkt person

Trots att antalet brottsdeltaganden per misstänkt person var 2,9 i genomsnitt år 2012, var en majoritet av de misstänkta personerna enbart misstänkta för ett brott. Det förklaras av att en mindre grupp personer misstänktes för att ha deltagit i en stor mängd brott.

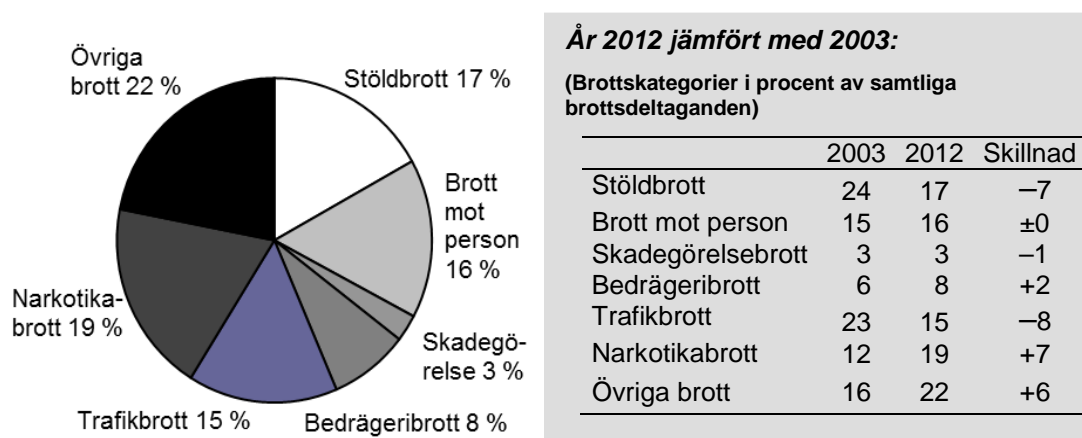
Knappt två tredjedelar av de misstänkta personerna misstänktes år 2012 för att ha deltagit i 1 (ett) brott under året. En tredjedel misstänktes för att ha deltagit i 2 eller fler brott och bland dem misstänktes 2 000 personer (2 procentenheter) för att ha deltagit i fler än 10 brott. Denna fördelning är i stort sett oförändrad sedan föregående år. Sedan år 2003 har däremot andelen som misstänks ha deltagit i 2 eller fler brott ökat från 33 procent till 36 procent år 2012. Samtidigt har de som deltagit i ett brott minskat med motsvarande andel, från 67 procent år 2003 till 64 procent år 2012.



Figur 4. Misstänkta personer (117 000) efter antal brott de misstänkts för, år 2012.

#### Antal brottsdeltagande efter brottskategori.

År 2012 svarade stöld- och tillgreppsbroten för 17 procent av de misstänkta personernas samtliga brottsdeltaganden. Det kan jämföras med att denna brottskategori svarar för 38 procent av de anmälda brotten. Skillnaden beror bland annat på att stöldbrott är en brottskategori där man relativt sällan upptäcker och griper en misstänkt person, med undantag för till exempel stöld och snatteri från butik. Stöldbrott utgör tillsammans med brott mot person<sup>4</sup>, trafikbrott och narkotikabrott två tredjedelar av de registrerade brottsdeltagandena 2012. Dessa fyra brottskategorier svarade vardera för 15–19 procent av samtliga brottsdeltaganden.



#### År 2012 jämfört med 2003:

(Brottskategorier i procent av samtliga brottsdeltaganden)

	2003	2012	Skillnad
Stöldbrott	24	17	-7
Brott mot person	15	16	±0
Skadegörelsebrott	3	3	-1
Bedrägeribrott	6	8	+2
Trafikbrott	23	15	-8
Narkotikabrott	12	19	+7
Övriga brott	16	22	+6

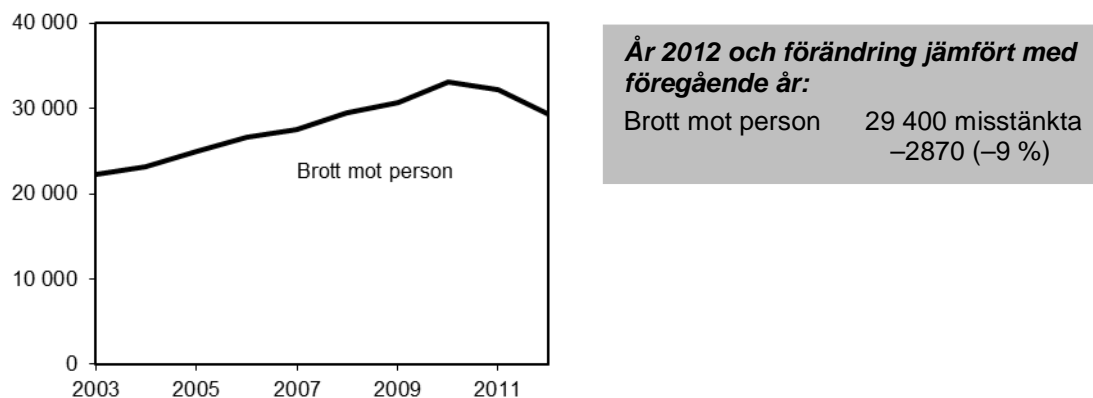
Figur 5. Brottskategorier i procent av samtliga brottsdeltaganden för misstänkta personer (337 000), år 2012.

Jämfört med år 2003 är andelen brottsdeltaganden nästan oförändrad för brott mot person och skadegörelsebrott. Under samma period har andelen minskat för stöldbrott med 7 procentenheter och för trafikbrott med 8 procentenheter, medan den har ökat för narkotikabrott med 7 procentenheter och för bedrägeribrott med 2 procentenheter. Övriga ej kategoriserade brott har ökat sin andel med sammantaget 6 procentenheter.

<sup>4</sup> Brott mot person (kap. 3-7 BrB) inkluderar bland annat mord, misshandel, olaga hot, ofredande, sexualbrott och grov kvinnofridskränkning.

## Utvecklingen av antalet misstänkta för brott mot person

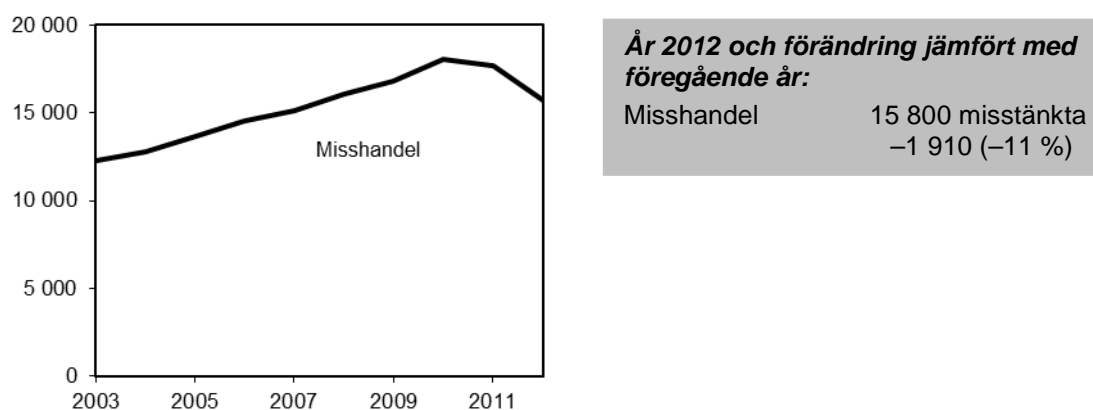
År 2012 registrerades 29 400 personer misstänkta för brott mot person (3–7 kap. brottsbalken), där bland annat mord, misshandel, olaga hot och våldtäkt ingår. Antalet misstänkta för brott mot person minskade med 2 870 personer jämfört med 2011. Sedan år 2003 har antalet personer misstänkta för dessa brott ökat med 7 160 personer.



Figur 6. Personer misstänkta för brott mot person, åren 2003–2012.

### Misshandel

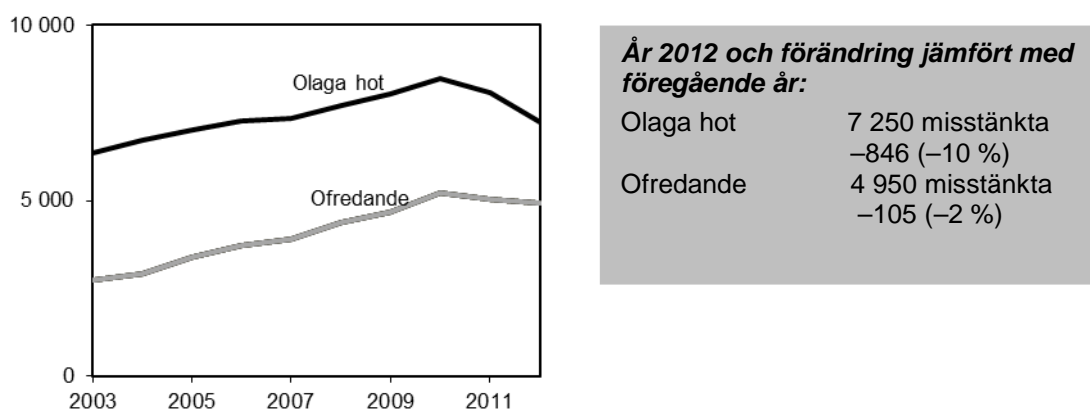
Bland personer misstänkta för brott mot person utgör *misshandel* den största brottskategorin. År 2012 registrerades 15 800 personer som misstänkta för misshandelsbrott. Jämfört med 2011 minskade antalet misstänkta med 1 910 personer eller 11 procent. Sedan år 2003 har antalet misstänkta ökat med 28 procent eller 3 450 personer.



Figur 7. Personer misstänkta för misshandel, åren 2003–2012.

### Olaga hot och ofredande

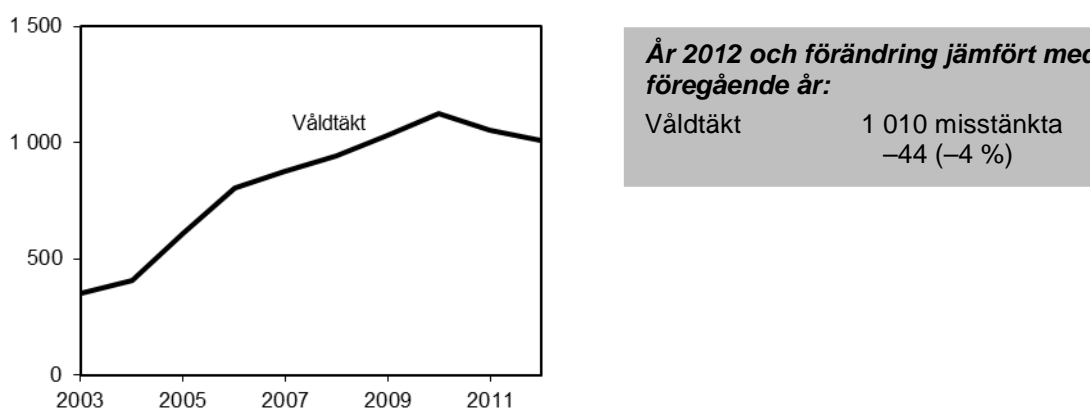
År 2012 registrerades 7 250 personer som misstänkta för olaga hot. Jämfört med 2011 minskade antalet misstänkta med 10 procent eller 846 personer. För ofredande misstänktes 4 950 personer, en minskning med 2 procent eller 105 personer. Båda dessa brottskategorier ökade kontinuerligt fram till år 2010, såväl när det gäller de anmälda brotten som misstänkta personer, men har de två senaste åren minskat. Sedan år 2003 har antalet misstänkta för olaga hot och ofredande ökat med 14 respektive 81 procent.



Figur 8. Personer misstänkta för olaga hot och ofredande, åren 2003–2012.

### Våldtäkt

Antalet misstänkta för *våldtäkt* var 1 010 personer 2012. Det är en minskning med 44 personer eller 4 procent jämfört med 2011. Antalet personer misstänkta för våldtäkt har ökat relativt stadigt sedan år 2003, från 352 personer till en högsta nivå på 1 130 personer år 2010.

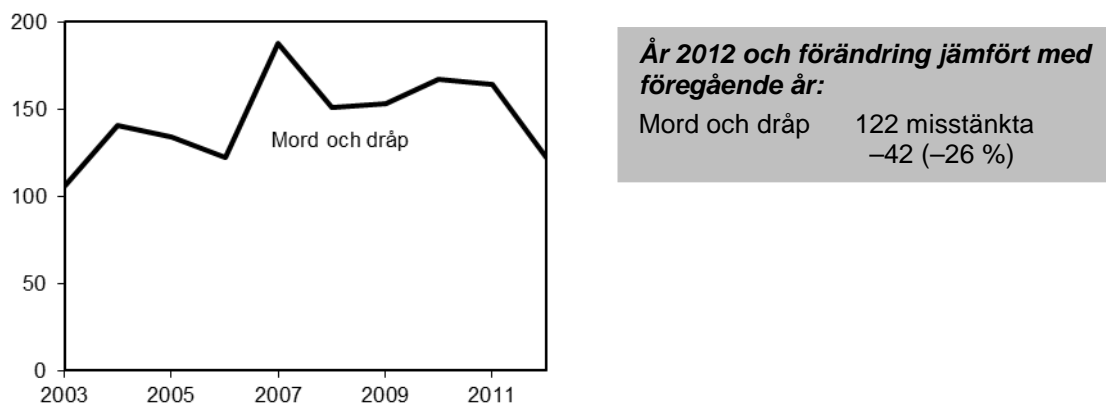


Figur 9. Personer misstänkta för våldtäkt, åren 2003–2012.

### Mord och dråp

År 2012 registrerades 122 personer som misstänkta för *fullbordat mord, dråp eller misshandel med dödlig utgång (dödligt våld)*. Det är en minskning med 42 personer jämfört med 2011. Antalet misstänkta personer har varierat mellan 106 och 188 personer sedan år 2003. Dödligt våld är en antalsmässigt liten brottstyp som kan uppvisa stora variationer från år till år. Det förekommer att försök, förberedelse och stämpling till mord felaktigt registreras som fullbordade brott. En del av de personer som i statistiken redovisas som misstänkta för fullbordat mord dråp eller misshandel med dödlig utgång är således i själva verket misstänkta för försök, förberedelse eller stämpling till mord eller dråp.



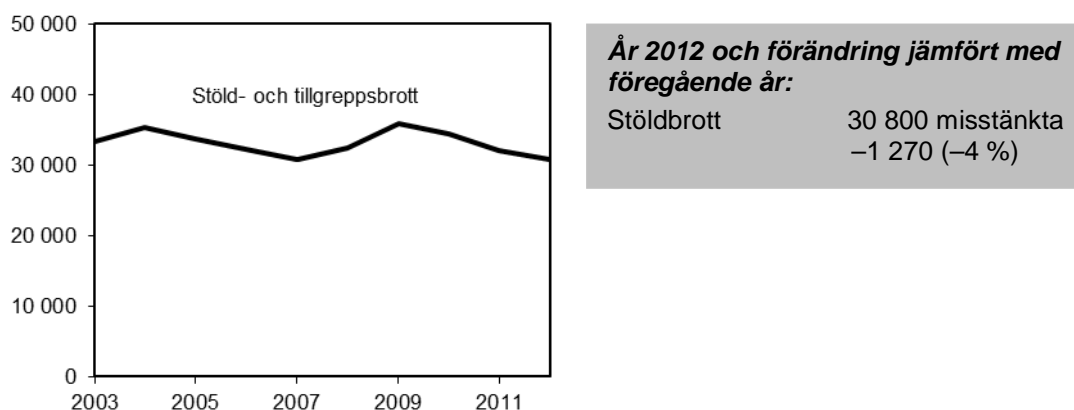


Figur 10. Personer misstänkta för mord eller dråp, åren 2003–2012.

### Utvecklingen av antalet personer misstänkta för stöld- och andra tillgreppsbrott

Under 2012 misstänktes 30 800 personer för stöld- och tillgreppsbrott, vilket är en minskning med 1 270 personer eller 4 procent jämfört med 2011. Den största antalsmässiga nedgången av misstänkta personer återfinns för stöld och snatteri från butik eller varuhus som har fortsatt att minska efter en större ökning mellan åren 2008 och 2009.

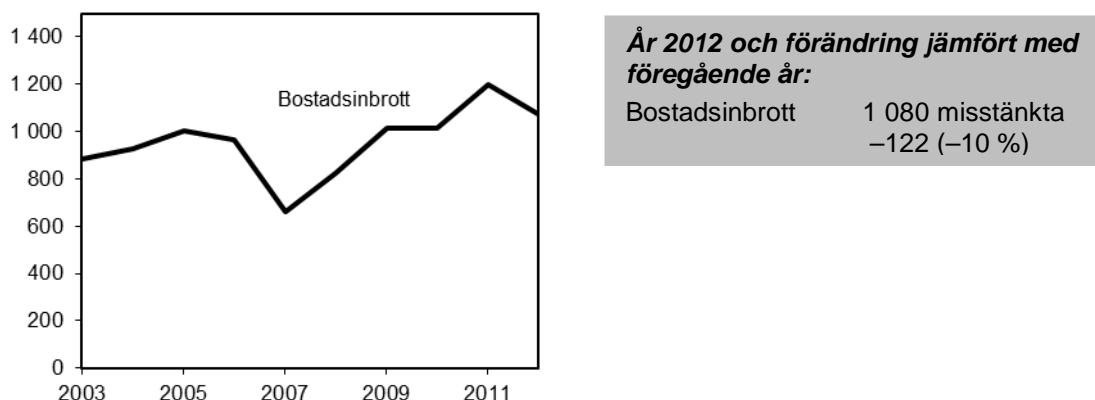
Sedan år 2003 har antalet misstänkta för stöld- och tillgreppsbrott varierat kring en relativt jämn nivå utan att någon tydlig trend kan urskiljas. Nedgången år 2007 kan härledas till omläggningar i åklagarnas ärendehanteringssystem (se avsnittet *Jämförelser över tid*).



Figur 11. Personer misstänkta för stöld- och tillgreppsbrott, åren 2003–2012.

### Bostadsinbrott

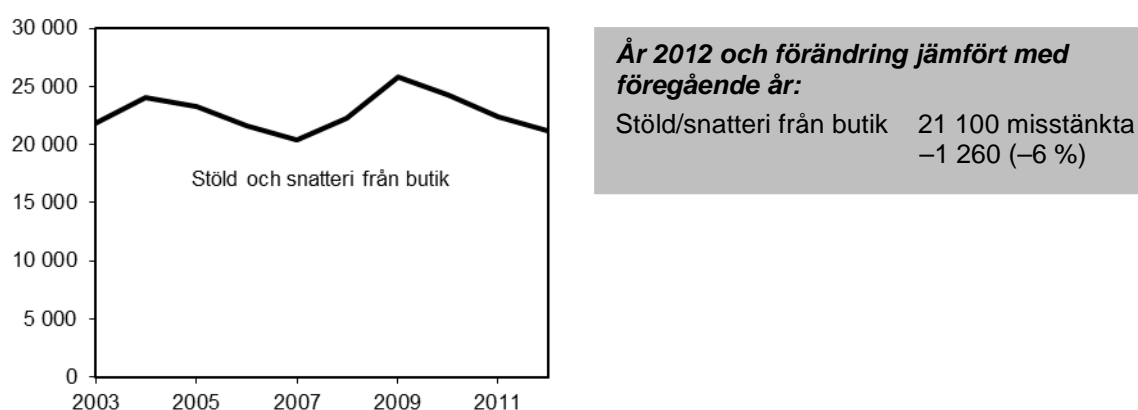
Antalet misstänkta för bostadsinbrott uppgick 2012 till 1 080 personer. Det är en minskning med 10 procent eller 122 misstänkta personer jämfört med 2011. Under den senaste tioårsperioden har antalet misstänkta för bostadsinbrott ökat med 22 procent. Den tillfälliga minskningen år 2007 beror till stor del på den ovan nämnda systemomläggningen hos åklagarna under 2007 (se avsnittet *Jämförelser över tid*).



Figur 12. Personer misstänkta för bostadsinbrott, åren 2003–2012.

### Butiksstöld

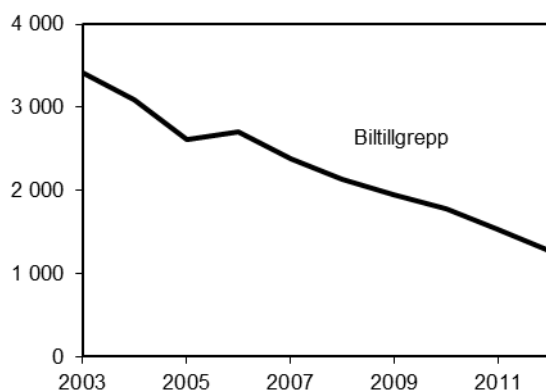
År 2012 misstänktes 21 100 personer för stöld och snatteri i butik, vilket är 1 260 färre (–6 %) personer än 2011. Sedan år 2003 har antalet misstänkta för stöld och snatteri från butik varierat på mellan som lägst 20 300 till som mest 25 900. Även för denna brottstyp beror den tillfälliga nedgången 2007 till stor del på omläggningen av åklagarnas ärendehanteringssystem samma år (se avsnittet *Jämförelser över tid*).



Figur 13. Personer misstänkta för stöld och snatteri från butik åren 2003–2012.

### Bilbrott

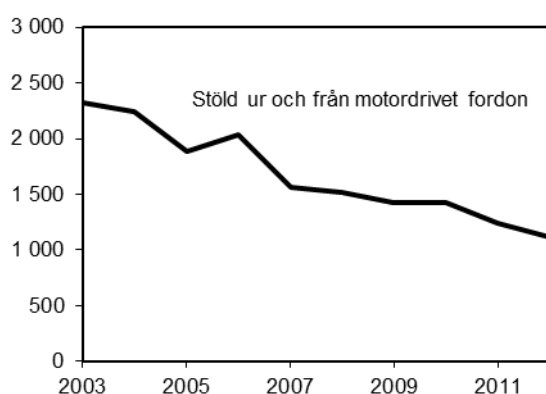
Antalet misstänkta för *biltillgrepp* var 1 280 personer, vilket är 255 personer färre än år 2011, en minskning med 17 procent. Antalet har minskat med 63 procent sedan år 2003. Antalet misstänkta för *stöld ur och från motordrivet fordon* minskade med 10 procent eller med 126 personer till 1 120 jämfört med år 2011. Under den senaste tioårsperioden har antalet minskat med 52 procent. Den nedåtgående trenden av antalet misstänkta för bilbrott motsvaras av en nedgång av antalet anmälda *biltillgrepp* och *stöld ur och från motordrivet fordon*.



**År 2012 och förändring jämfört med föregående år:**

Biltillgrepp 1 280 misstänkta  
-255 (-17 %)

Figur 14. Personer misstänkta för biltillgrepp, åren 2003–2012.



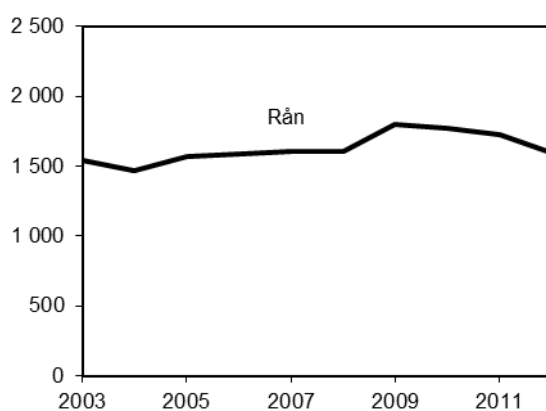
**År 2012 och förändring jämfört med föregående år:**

Stöld ur/från fordon 1 120 misstänkta  
-126 (-10%)

Figur 15. Personer misstänkta för stöld ur och från motordrivet fordon, åren 2003–2012.

## Rån

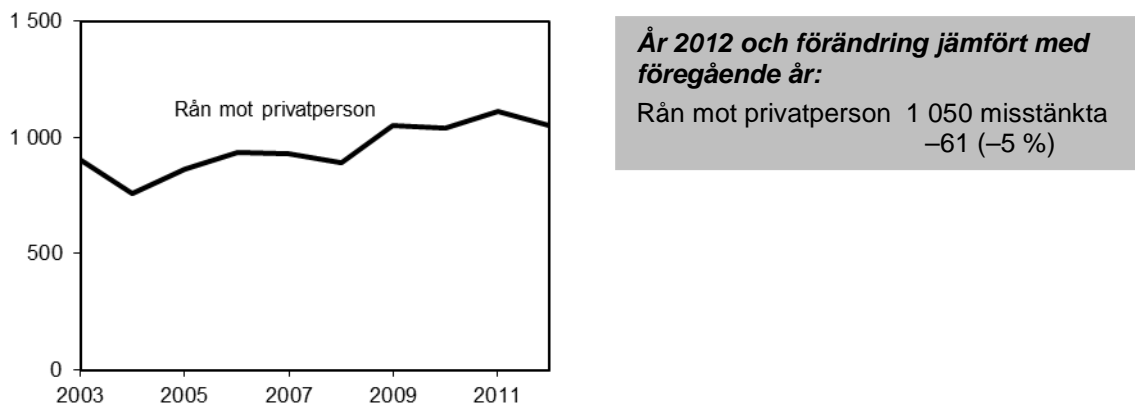
År 2012 registrerades 1 600 personer misstänkta för rån och 1 050 personer registrerades som misstänkta för rån mot privatperson. Från 2011 minskade antalet misstänkta för rån med 122 personer (-7 %) och för rån mot privatperson med 61 personer (-5 %). Under de senaste tio åren har antalet personer misstänkta för rån totalt ökat med 59 personer eller 4 procent, och antalet misstänkta för rån mot privatperson har ökat med 152 personer eller 17 procent.



**År 2012 och förändring jämfört med föregående år:**

Rån 1 600 misstänkta  
-122 (-7 %)

Figur 16. Personer misstänkta för rån, åren 2003–2012.

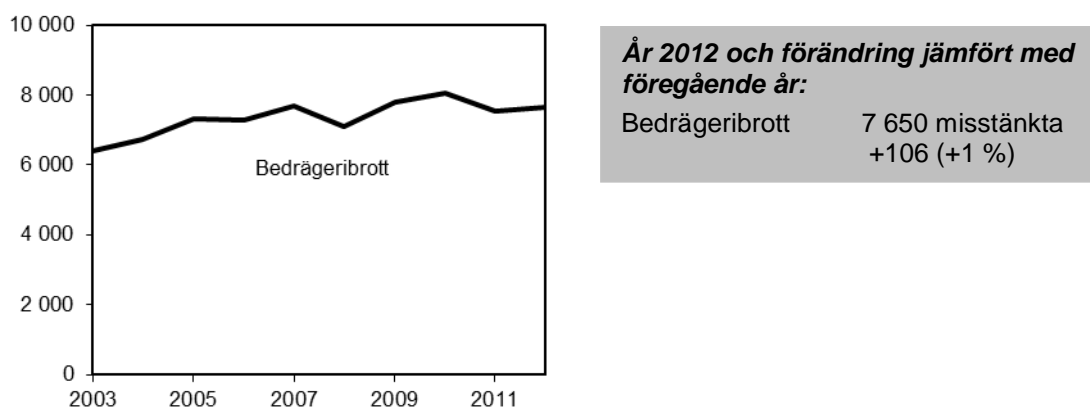


Figur 17. Personer misstänkta för rån mot privatperson, åren 2003–2012.

## Utvecklingen av antalet misstänkta för övriga brott

### Bedrägeribrott

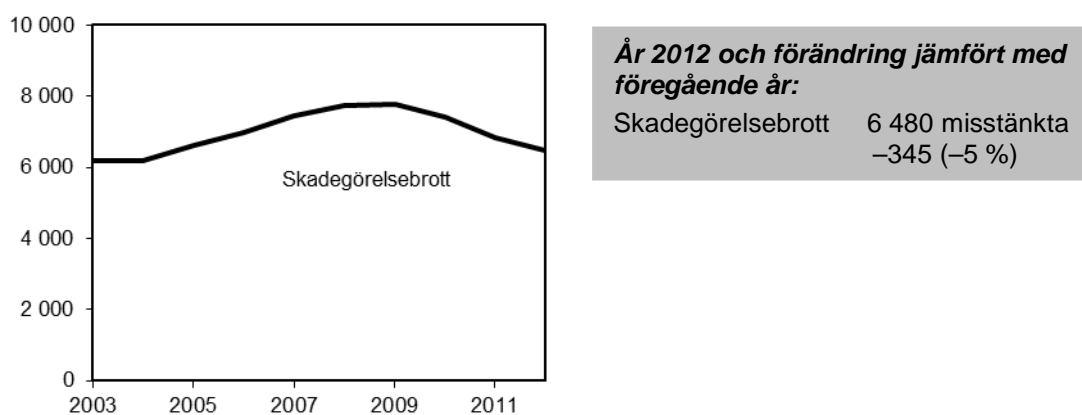
År 2012 registrerades 7 650 personer misstänkta för *bedrägeribrott* (9 kap. brottsbalken) av olika slag, vilket är en ökning med 106 personer eller 1 procent jämfört med 2011. Bland bedrägeribrotten har antalet misstänkta personer ökat mest för bedrägeri med kontokort samt häleriförseelser med vanemässig eller stor omfattning, medan antalet misstänkta personer för datorbedrägeri och övrigt bedrägeri har minskat mest. Sedan år 2003 har antalet misstänkta för bedrägeribrott varierat kring en svagt uppåtgående trend och ligger nu 20 procent högre än då.



Figur 18. Personer misstänkta för bedrägeri, åren 2003–2012.

### Skadegörelsebrott

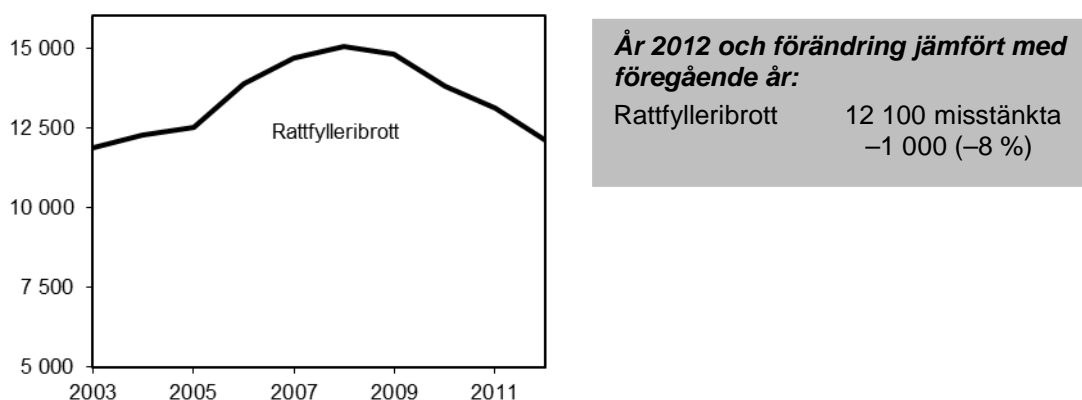
År 2012 registrerades 6 480 personer misstänkta för *skadegörelsebrott* (12 kap. brottsbalken) totalt sett, vilket är 345 färre personer (-5 %) än föregående år. Sett till den senaste tioårsperioden har antalet misstänkta personer ökat fram till 2009, och därefter sjunkit något. År 2012 var antalet misstänkta personer 5 procent högre än 2003. Även antalet anmälda skadegörelsebrott har ökat de senaste tio åren, varav den största ökningen skedde under 2007–2009 och avsåg då främst klotter mot kollektivtrafik. Dessa brott har i likhet med antalet misstänkta personer minskat sedan dess.



Figur 19. Personer misstänkta för skadegörelse, åren 2003–2012.

### Rattfylleribrott

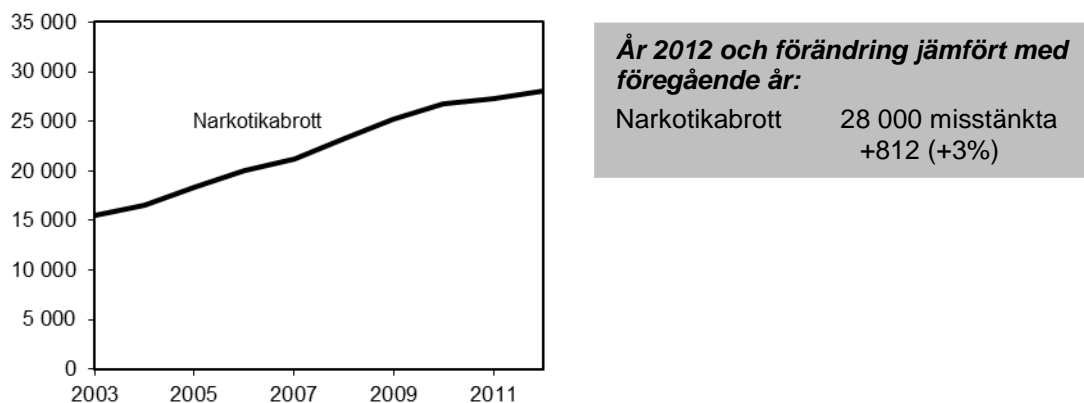
Utvecklingen av antalet personer misstänkta för *rattfylleribrott* speglar till stor del polisens insatser på området. Antalet misstänkta för rattfylleri var 12 100 personer 2012, vilket är en minskning med 1 000 personer eller 8 procent jämfört med föregående år. Sedan år 2003 har antalet misstänkta för denna brottstyp ökat med 225 personer eller 2 procent.



Figur 20. Personer misstänkta för rattfylleri, åren 2003–2012.

### Narkotikabrott

Utvecklingen av antalet misstänkta för *narkotikabrott* påverkas i likhet med *trafikbrotten* i hög grad av polisens, tullens och andra rättsvårdande myndigheters insatser. År 2012 registrerades 28 000 personer misstänkta för narkotikabrott. Jämfört med 2011 ökade antalet misstänkta personer med 812 personer eller 3 procent. Under 2000-talet har polisens insatser på området intensifierats, vilket har gett utslag för både antalet anmälda och uppklarade brott samt för antalet misstänkta personer. Antalet personer misstänkta för narkotikabrott har ökat med 82 procent sedan år 2003.



Figur 21. Personer misstänkta för narkotikabrott, åren 2003–2012.

## Ålder och kön

Av samtliga misstänkta personer var 17 procent unga män mellan 15 till 20 år och 63 procent män 21 år eller äldre. Alltså utgjorde män sammantaget 81 procent av samtliga misstänkta personer år 2012, medan kvinnor stod för 19 procent. Av dessa stod unga kvinnor mellan 15 och 20 år för 4 procentenheter, och kvinnor 20 år och äldre för 15 procentenheter. Sett enbart till ålder utgjorde personer 21 år eller äldre 78 procent av samtliga misstänkta personer och de mellan 15 till 20 år utgjorde 22 procent.

Ålder	Andel misstänkta personer, procent		
	Kvinnor	Män	Totalt
15–20 år	4	17	22
21– år	15	63	78
<b>Totalt</b>	<b>19</b>	<b>81</b>	<b>100</b>

Tabell 1. Andel misstänkta män och kvinnor för samtliga brott, efter ålder samt totalt, år 2012.

## Misstänkta personer efter ålder

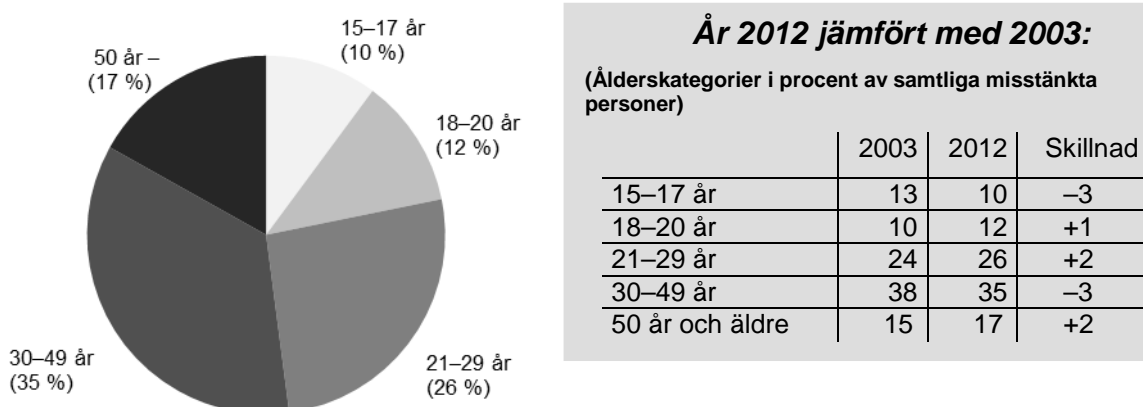
Jämfört med 2011 minskade antalet misstänkta personer i samtliga åldersgrupper förutom i åldersgruppen 21–29 år, där antalet istället ökade med två procent. Störst var minskningen i åldersgruppen 15–17 år, där antalet misstänkta minskade med 17 procent.

Åldersgrupp	Misstänkta personer <sup>5</sup>	Förändring jämfört med föregående år	
		Antal	Procent
<b>Samtliga</b>	<b>117 000</b>	<b>-4 740</b>	<b>-4</b>
15–17	11 800	-2 420	-17
18–20	13 600	-389	-3
21–29	30 500	+578	+2
30–49	41 100	-1 640	-4
50–	19 700	-863	-4

Tabell 2. Personer misstänkta för brott år 2012 per åldersgrupp samt förändring jämfört med år 2011.

<sup>5</sup> Åldersfördelningen redovisas för de misstänkta personer för vilka det finns uppgift om ålder. År 2012 var det 99,6 procent av samtliga misstänkta personer.

Under den senaste tioårsperioden har vissa mindre förändringar skett i fördelningen av de misstänkta personerna efter ålder. Störst har förändringarna varit i åldersgrupperna 30–49 år respektive 15–17 år, där andelen misstänkta personer har minskat med 3 procentenheter för båda grupperna. Samtidigt ökade andelen misstänkta som var femtio år och äldre samt 21–29 år med 2 procentenheter vardera. De misstänkta mellan 18 och 20 år utgjorde dock ungefär samma andel av samtliga misstänkta personer 2003 som 2012.



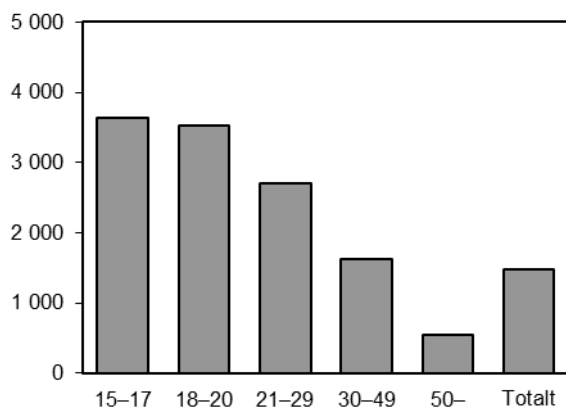
Figur 22. Andel misstänkta personer år 2012 efter ålder (av 117 000<sup>5</sup> misstänkta personer).

#### Antalet misstänkta personer i förhållande till befolkningsstorleken

För att kunna beskriva hur vanligt det relativt sett är att en person blir misstänkt för brott i en viss åldersgrupp är det nödvändigt att ställa antalet misstänkta personer i förhållande till befolkningsmängden. Som exempel kan nämnas de två åldersgrupperna ungdomar 15 till 20 år samt personer 50 år eller äldre. Ungdomar i åldern 15–20 år stod för 22 procent av samtliga misstänkta personer 2012, men utgjorde endast 9 procent av befolkningen<sup>6</sup>. Samtidigt stod åldersgruppen 50 år och äldre för 17 procent av de misstänkta personerna och 45 procent av befolkningen.

För att möjliggöra för jämförelser av misstänkta personer i olika åldersgrupper relativt befolkningsmängden, beräknas antalet misstänkta per 100 000 av medelfolkmängden för respektive ålderskategori. Generellt sett gäller att antalet misstänkta per 100 000 av medelfolkmängden minskar ju högre upp i åldersgrupperna man kommer. År 2012 var antalet misstänkta per 100 000 av medelfolkmängden i åldersgruppen 15–17 år 3 640 personer, i åldern 18–20 år 3 530 personer, 21–29 år 2 710 personer, 30–49 år 1 630 personer och i åldersgruppen 50 år och äldre var motsvarande siffra 554 personer.

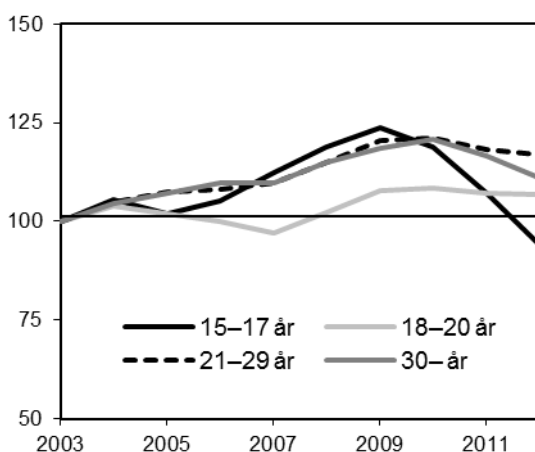
<sup>6</sup> Exklusive misstänkta personer under 15 år och misstänkta personer för vilka det saknas information om ålder (512 personer).



Figur 23. Antalet misstänkta personer per 100 000 invånare efter ålder, år 2012.

För att på ett enkelt sätt kunna jämföra utvecklingen mellan antalet misstänkta personer per 100 000 invånare i olika åldersgrupper har Brå skapat ett index. För samtliga grupper har år 2003 betraktats som basår, där alla grupper har samma värde (100). Indexet illustrerar hur stor procentuell förändring som skett jämfört med basåret för de följande åren (Figur 24). Till exempel hade gruppen 15-17 år index-värdet 124 år 2009. Det innebär att det år 2009 fanns 24 procent fler misstänkta per 100 000 personer i den gruppen jämfört med år 2003.

Av indexet framgår att antalet misstänkta per 100 000 invånare i åldersgruppen 15-17 år med undantag för något enstaka år ökade fram till år 2009. Därefter har antalet i åldersgruppen minskat med 12 procent och antalet misstänkta i åldern 15-17 år/100 000 invånare ligger 2012 på en nivå som är 6 procent lägre än 2003. Antalet misstänkta per 100 000 i åldersgruppen 18-20 år har förhållit sig på en mer konstant nivå under perioden och ligger 2012 på en nivå som är 7 procent högre än år 2003. Antalet misstänkta i åldersgrupperna 21-29 år respektive 30 år och äldre ökade relativt konstant fram till år 2010, för att därefter minska något.



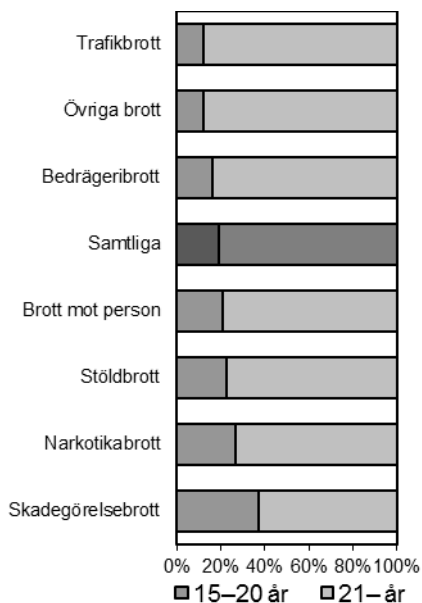
Figur 24. Index över antalet misstänkta för brott efter ålder per 100 000 av medelfolkmängden i respektive åldersgrupp, åren 2003-2012 (2003 = 100).

#### Brottdeltaganden fördelat efter brottskategori och ålder.

Misstänkta i åldern 15-17 år respektive 18 år och äldre står för olika stora andelar av brottsdeltagandena beroende på vilken brottskategori det rör sig om. Generellt sett står misstänkta personer i åldern 21 år eller äldre för en större andel av brottsdeltagandena



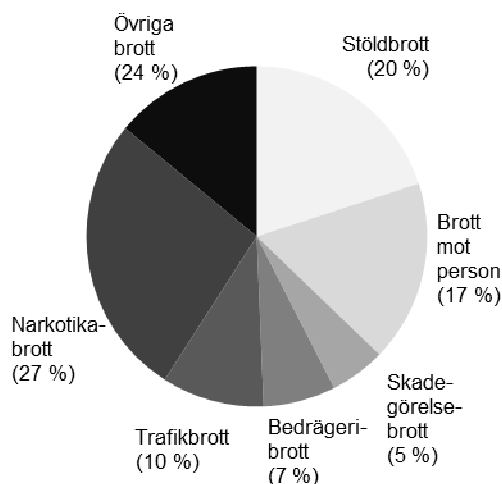
eftersom de är en betydligt större grupp till antalet jämfört med misstänkta under 21 år. De brottskategorier där ungdomars andel av samtliga brottsdeltaganden var som störst år 2012 var skadegörelsebrott (37 %) samt narkotikabrott (27 %). De brottskategorier där ungdomars andel av samtliga brottsdeltaganden var som lägst var trafikbrott (12 %) och övriga ej kategoriserade brott (12 %).



Figur 25. Andel brottsdeltaganden efter ålder per brottstyp, år 2012. Obs, kategorin "övriga brott" inkluderar samtliga brottsdeltaganden som inte kan hänföras till någon av de andra kategorierna. t.ex. dopningsbrott, skattebrott och brott mot miljöbalken.

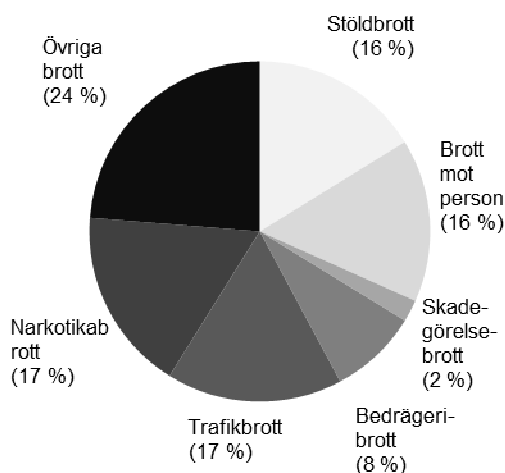
## Brottstrukturen för olika ålderskategorier

För att få en djupare förståelse för hur antalet brottsdeltaganden skiljer sig åt mellan olika åldersgrupper så kan man även se till vilka brottsdeltaganden som är vanligast inom respektive åldersgrupp. Nedan redovisas hur antalet brottsdeltaganden bland misstänkta i åldern 15-20 år respektive 21 år och äldre fördelar sig på olika kategorier av brott.



Figur 26. Andel brottsdeltaganden år 2012 efter brottskategori för misstänkta personer 15-20 år. Obs, kategorin "övriga brott" utgörs av alla misstankar som inte ingår i någon av de andra kategorierna, t.ex. dopningsbrott, skattebrott och brott mot miljöbalken.

De till antalet vanligaste brotten<sup>7</sup> bland misstänkta ungdomar i åldern 15–20 år var 2012, i fallande ordning, narkotikabrott (27 %), stöldbrott (20 %) och brott mot person (17 %). De vanligaste brotten för vuxna personer i åldern 21 år och äldre var, i fallande ordning, trafikbrott (17 %), narkotikabrott (17 %), brott mot person (16 %) och stöldbrott (16 %).



Figur 27. Andel brottsdeltaganden år 2012 för efter brottskategori för misstänkta personer 21 år och äldre. Obs, kategorin "övriga brott" utgörs av alla de misstankar som inte ingår i någon av de andra kategorierna, t.ex. dopningsbrott, skattebrott och brott mot miljöbalken.

### Misstänkta personer efter kön

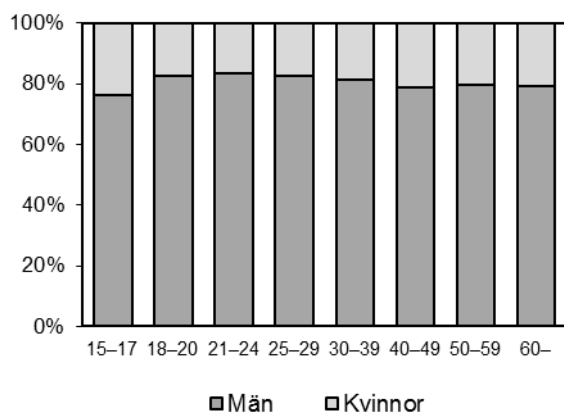
De flesta som misstänks för brott är män. År 2012 registrerades 94 400 misstänkta män och 22 600 misstänkta kvinnor hos polis och åklagare. Jämfört med föregående år minskade antalet misstänkta män med 3 procent och antalet misstänkta kvinnor med 7 procent.

Kön	Misstänkta personer	Förändring jämfört med föregående år	
		Antal	Procent
Män	94 400	-3 000	-3
Kvinnor	22 600	-1 720	-7

Tabell 3. Personer misstänkta för brott år 2012 uppdelat på kön samt förändring jämfört med år 2011.

Andelsmässigt utgjorde kvinnorna 19 procent av samtliga misstänkta personer, vilket är en procentenhet lägre jämfört med år 2011. Andelen kvinnor var störst i åldersgruppen 15–17 år, där de utgjorde 24 procent. I övriga åldersgrupper var andelen kvinnor mellan 17 och 22 procent.

<sup>7</sup> Beräkningen är gjord på brottsdeltaganden.



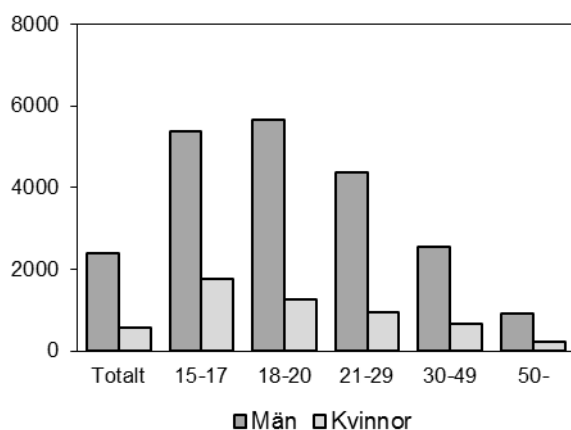
Figur 28. Andel misstänkta kvinnor respektive män efter ålder, år 2012.

Både för misstänkta kvinnor och misstänkta män var minskningen jämfört med år 2011 störst i åldersgruppen 15–17 år (–21 % respektive –16 %). Antalet misstänkta kvinnor minskade i alla åldersgrupper utom gruppen 21–29 år samt 60 år eller äldre, där de ökade marginellt. Antalet misstänkta män minskade i alla åldersgrupper, utom i åldersgruppen 21–29 år, där ökningen var 3 procent.

Under de senaste 10 åren har antalet misstänkta ökat bland såväl män som kvinnor. Ökningen har varit ungefär lika stor för både män och kvinnor, vilket lett till att andelen misstänkta kvinnor under de senaste tio åren varit relativt konstant, omkring 19–21 procent.

#### Misstänkta personers kön och ålder relaterat till befolkningen

År 2012 var 2 400 män och 564 kvinnor per 100 000 av den straffmyndiga befolkningen misstänkta för brott. För kvinnor var antalet högst i åldersgruppen 15-17 år med 1 775 misstänkta per 100 000 invånare, medan det för män var högst i åldersgruppen 18-20 år med 5 653 misstänkta per 100 000 invånare. I de högre åldrarna var antalet misstänkta betydligt lägre. För personer 50 år och äldre fanns det 921 misstänkta män och 218 misstänkta kvinnor per 100 000 invånare.



Figur 29. Antal misstänkta personer per 100 000 av medelfolkmängden, efter ålder och kön, år 2012.

Sedan år 2003 har antalet misstänkta kvinnor ökat i högre grad än antalet män sett till utvecklingen i befolkningen. Antalet misstänkta kvinnor per 100 000 i befolkningen ökade med 14 procent under åren 2003–2012. Under samma period ökade antalet misstänkta män per 100 000 i befolkningen med 11 procent.

## Fördelningen av misstänkta män och kvinnor i olika kategorier av brott

De brottskategorier som flest kvinnor har misstänkts för är stöldbrott följt av brott mot person och narkotikabrott. De brottskategorier som flest män har misstänkts för var narkotikabrott, trafikbrott och brott mot person (tabell 4).

I samtliga kategorier av brott sjönk antalet misstänkta kvinnor år 2012 jämfört med 2011. Den största antalsmässiga minskningen återfinns bland stöldbrotten, där antalet sjönk med 10 procent till 8 680 misstänkta personer. Även brott mot person uppvisade en antalsmässigt relativt stor minskning, med 426 färre misstänkta kvinnor jämfört med föregående år (-8 procent).

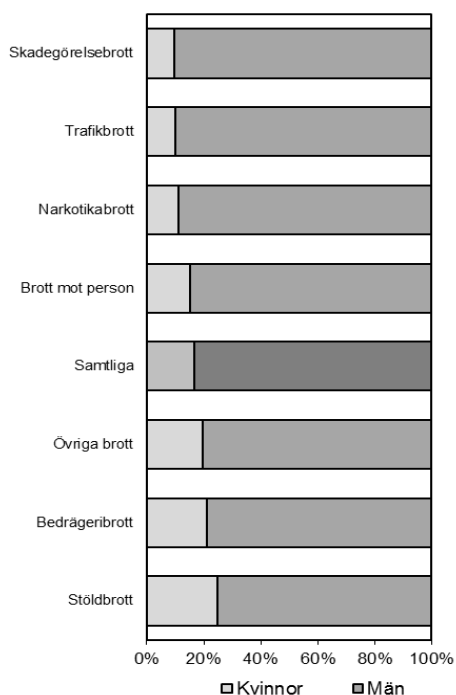
För män återfinns den största antalsmässiga minskningen av misstänkta personer i brott mot person, som sjönk med 2 440 personer eller 9 procent. Även trafikbrott (-6 %), skadegörelse (-5 %) och stöldbrott (-1 %) minskade, medan antalet misstänkta för narkotikabrott (+4 %) och bedrägeri (+3 %) ökade.

Brottstyp	Misstänkta män			Misstänkta kvinnor		
	Totalt	Förändring jämfört med föregående år		Totalt	Förändring jämfört med föregående år	
		Antal	Procent		Antal	Procent
<b>Stöldbrott</b>	22 000	-291	-1	8 680	-1 000	-10
<b>Bedrägeri</b>	6 180	+181	+3	1 460	-77	-5
<b>Narkotikabrott</b>	24 500	+867	+4	3 570	-50	-1
<b>Trafikbrott</b>	24 500	-1 560	-6	3 080	-138	-4
<b>Brott mot person</b>	24 300	-2 440	-9	5 090	-426	-8
<b>Skadegörelse</b>	5 740	-318	-5	729	-29	-4

Tabell 4. Personer misstänkta för brott år 2012 uppdelat på kön och brottstyp samt förändring jämfört med år 2011.

## Fördelningen av brottsdeltaganden efter kön

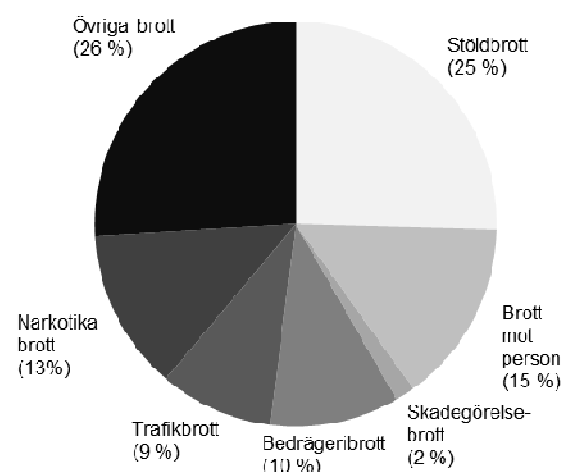
Även för brottsdeltaganden står misstänkta män för majoriteten i samtliga övergripande brottskategorier. För skadegörelse, där männens andel var som störst, stod de för 90 procent av alla brottsdeltaganden. Det kan jämföras med stöldbrott, där männens andel var som lägst med 75 procent av samtliga brottsdeltaganden. Figur 29 redovisar män respektive kvinnors brottsdeltaganden i samtliga brottskategorier.



Figur 30. Andel brottsdeltaganden efter kön per brottskategori, år 2012.

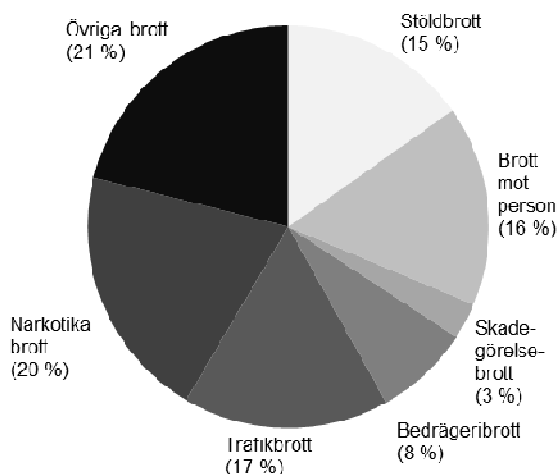
För att få en djupare förståelse för hur antalet brottsdeltaganden skiljer sig åt mellan kvinnor och män så kan man även se till vilka brottsdeltaganden som är vanligast inom respektive grupp. Nedan redovisas hur antalet brottsdeltaganden bland misstänkta män och kvinnor fördelar sig på olika kategorier av brott.

För kvinnor utgjorde stöldbrott (25 %) den vanligaste brottskategorin sett till antalet brottsdeltaganden år 2012, följt av brott mot person (15 %) samt narkotikabrott (13 %). För män var den vanligaste brottskategorin sett till antalet brottsdeltaganden narkotikabrott (20 %) och därefter trafikbrott (17 %) och brott mot person (16 %).



Figur 31. Andel brottsdeltaganden efter brottskategori för misstänkta kvinnor (av totalt 55 700<sup>8</sup>), år 2012. Obs, kategorin "övriga brott" utgörs av alla de brott som inte ingår i någon av de andra kategorierna, t.ex. dopningsbrott, skattebrott och brott mot miljöbalken.

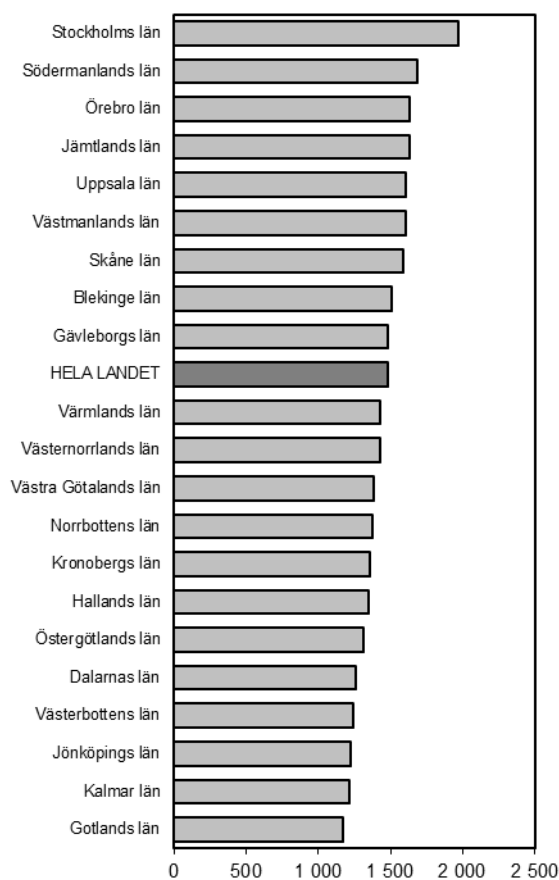
<sup>8</sup> Exklusive personer för vilka könsredovisning saknas (403 brottsdeltaganden).



Figur 32. Andel brottsdeltaganden efter brottskategori för misstänkta män (av totalt 281 000<sup>9</sup>), år 2012. Obs, kategorin "övriga brott" utgörs av alla de brott som inte ingår i någon av de andra kategorierna, t.ex. dopningsbrott, skattebrott och brott mot miljöbalken.

### Regionala variationer

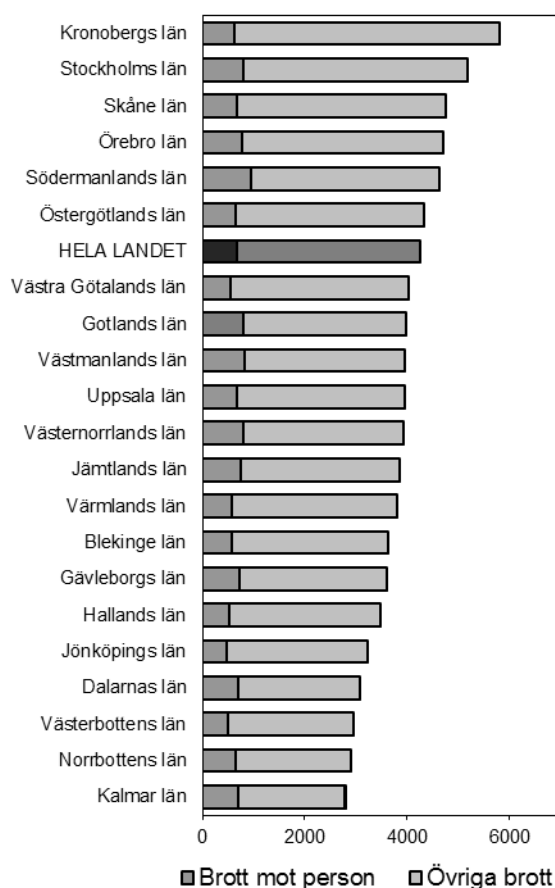
Störst antal misstänkta personer i förhållande till folkmängden år 2012 hade Stockholms, Södermanlands och Örebro län, med 1 970 till 1 630 misstänkta per 100 000 invånare 15 år eller äldre. Minst antal misstänkta personer per 100 000 invånare hade Gotlands, Kalmars och Jönköpings län. I dessa län var antalet misstänkta per 100 000 invånare mellan 1 170 och 1 220 personer.



Figur 33. Antal misstänkta personer per 100 000 av medelfolkmängden i länen, år 2012.

Antalet misstänkta personer per 100 000 invånare i ett län kan variera från ett år till ett annat, framför allt om antalet invånare i länet är litet. De regionala variationerna kan också förklaras av skillnader i ålders- och brottsstrukturen. Vissa län har till exempel en högre andel brott där man redan vid anmälningstillfället har en utpekad gärningsperson. Det påverkar polisens möjligheter att identifiera de personer som man i ett senare skede bedömer som skäligen misstänkta.

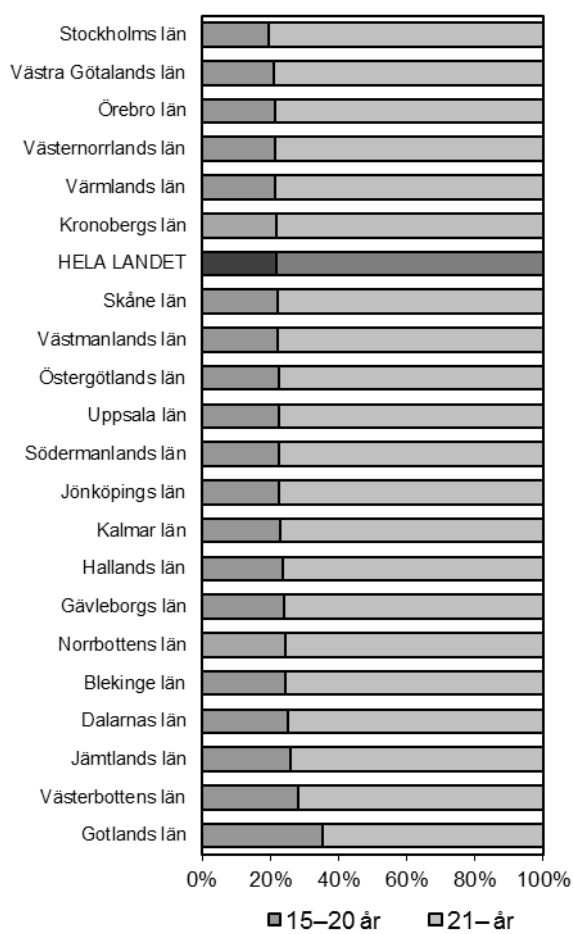
En redovisning av antalet brott som personerna misstänkts för – antalet brottsdeltaganden<sup>9</sup> – ger en annorlunda bild än en redovisning av antalet misstänkta personer. Störst antal brottsdeltaganden i förhållande till folkmängden hade Kronobergs, Skåne och Stockholms län, med 4 740 till 5 820 brottsdeltaganden per 100 000 invånare 15 år eller äldre. Minst antal brottsdeltaganden per 100 000 invånare hade Kalmar, Norrbottens och Västerbottens län. I dessa län var antalet brottsdeltaganden per 100 000 invånare mellan 2 780 och 2 960 personer. Högst antal brottsdeltaganden avseende brott mot person hade Södermanlands, Västmanlands och Västernorrlands län med mellan 962 och 805 brottsdeltaganden per 100 000 invånare. Jönköpings, Västerbottens och Hallands län hade de lägsta värdena med mellan 479 och 518 brottsdeltaganden per 100 000 invånare.



Figur 34. Antal brottsdeltaganden för misstänkta personer per 100 000 av medelfolkmängden i länen, år 2012.

Stockholms län hade lägst andel misstänkta ungdomar i åldern 15–20 år av samtliga misstänkta personer (20 %), vilket är 2 procentenheter under genomsnittet för hela landet. Gotlands län hade den största andelen misstänkta ungdomar (35 %). Stockholm har haft en mindre andel misstänkta ungdomar än övriga län de senaste tio åren.

<sup>9</sup> Antalet brott som registrerats för varje misstänkt person.



Figur 35. Andel misstänkta personer efter ålder och län, år 2012.



## **Statistikens innehåll**

### **Personer misstänkta för brott**

I statistiken över personer misstänkta för brott redovisas de personer som av polis, tull och åklagare efter avslutad utredning bedömts vara skäligen misstänkta för brott, och där beslutet om att avsluta utredningen har fattats under redovisningsåret.

De personer som redovisas i statistiken över misstänkta personer är enkelt uttryckt starkt misstänkta för brott. De har av polis och åklagare ansetts kvarstå som ”skäligen misstänkta” eller ”på sannolika skäl misstänkta” efter genomförd utredning. Ungdomar som inte är straffmyndiga (under 15 år) redovisas dock inte i statistiken över misstänkta personer. Misstänkta redovisas endast en gång per brottstyp och år, även om de misstänks för flera brott av samma typ under året.

Med brottsdeltagande avses en misstänkt persons deltagande i ett visst brott. Om en person begår ett brott räknas det som ett brottsdeltagande. Om två personer tillsammans begår tre brott räknas det som sex brottsdeltaganden, det vill säga ett brottsdeltagande per person och tillfälle.

Statistiken över misstänkta personer bör användas då man studerar ålders- och könsfördelning för de personer som någon gång under året misstänkts för att ha begått brott av en viss brottstyp. Då man studerar hur stor andel av en viss brottstyp som begåtts av en viss åldersgrupp eller ett visst kön bör statistiken över brottsdeltaganden användas.

I statistiken över misstänkta personer redovisas de misstänkta personernas kön och ålder samt vilka och hur många brott de misstänks för. Den misstänktes ålder beräknas utifrån tidpunkten för det första brottet personen misstänkts för.

Statistiken över misstänkta personer ger en uppfattning om gärningspersonen. Statistiken ger dock endast en del av sanningen då långt ifrån alla personer som begår brott upptäcks och registreras av polisen.

### **Kategorisering och beräkning av anmälda brott**

Brottsredovisningen omfattar samma brottstyper som de polisanmälda brotten. Kategoriseringen utgår från olika brottskoder (se avsnittet *Kategorisering av brott* i sammanfattningen för anmälda brott som finns tillgänglig på Brås hemsida <http://www.bra.se/bra/brott--statistik/statistik/anmalda-brott.html>).

### **Regional fördelning**

Statistiken över misstänkta personer redovisas för hela landet och för länen. Länsfördelad statistik över misstänkta personer redovisas efter det län där beslut fattas om den misstänkta personen.

### **Insamling och bearbetning**

Statistiken över misstänkta personer baseras på uppgifter från polis, åklagare och tull. Även uppgifter från Ekobrottsmyndigheten, Kustbevakningen och Skatteverket ligger till grund för statistiken. Uppgifter från brottsanmälan levereras av polismyndigheterna till Rikspolisstyrelsen (RPS), som levererar dem vidare till Brå. Åklagarnas beslut registreras i deras ärendehanteringssystem, Cåbra, för direkt leverans till Brå. Tullen

registrerar sina beslut i TUDOR, och de levereras sedan vidare till Brå. Hos Brå granskas och bearbetas uppgifterna innan de sammanställs till statistik.

Brå publicerar statistik över misstänkta personer årsvis.

### Jämförelser över tid

Vid tolkning av utvecklingen måste man ta hänsyn till att antalet gärningspersoner som upptäcks av polisen kan förändras över tid. Upptäcktsrisken varierar beroende på brottstyp och på polisens prioriteringar, och kan även skilja sig åt mellan olika grupper av gärningspersoner. Svårigheten med att tolka utvecklingen av statistiken är att upptäcktsrisken kan ha förändrats olika mycket för olika grupper under perioden. För en mer detaljerad beskrivning av olika händelser som påverkat statistiken över tid se *sammanfattningen för Anmälda brott 2012* stycket *Jämförelser över tid* samt *Konsten att läsa statistik om brottslighet* (Brå, rapport 2006:1).

För att säkerställa att samtlig relevant information om redovisningsperioden inkommit görs uttaget av den slutliga statistiken normalt två månader efter årsslutet. För den slutliga statistiken år 2012 har dock denna period kortats till en månad. Orsaken är att Polisen under februari införde anpassningar av sina ärendehanteringssystem (RAR och PUST) mot bakgrund av den utveckling som sker inom RIF (se även nedan) och det har inte varit möjligt att utföra de tester annat arbete som är nödvändigt för att säkerställa kvaliteten av informationsöverföringarna innan publiceringen av den slutliga statistiken år 2012. Påverkan på den slutliga statistiken 2012 på grund av den kortare uppföljningsperioden beräknas vara ytterst marginell. Hade en längre uppföljningsperiod kunnat tillämpas så skulle mindre 0,001 procent ytterligare misstänkta personer inkommit.

Under 2012 har både Åklagarmyndigheten och Polisen genomfört anpassningar av sina ärendehanteringssystem för att uppfylla de krav som ställs inom det myndighetsgemensamma projektet Rättsväsendets informationsförsörjning (RIF). Åklagarmyndigheten driftsatte sitt anpassade system i december, medan Polisen succesivt införde förändringarna i de 21 polismyndigheterna under perioden september till december. Förändringarna innebär bland annat förbättrade möjligheter att spåra enskilda brott och brottsmisstankar samt hantering av dessa hos Åklagarmyndigheten och Polisen. En annan förändring är att grundinformation som anges i registreringen av brott och misstänkta personer har standardiserats. Brå har inlett ett arbete med att analysera vilka effekter som förändringarna har på brottsstatistiken. Innan analyserna är klara är det viktigt att vidta en ökad försiktighet då statistik över anmälda brott, upplärade brott och misstänkta personer tolkas.

Under hösten 2012 infördes i Polisens ärendehanteringssystem en mer finfördelad modell för att ange skäl och motivering gällande beslut som tas under utredningen. Detta möjliggjordes genom att kodningsstrukturen som Åklagarmyndigheten använder sedan 2007 anpassades för att passa både Polisens och Åklagarmyndighetens verksamhetsbehov. Brå kommer att utreda vilken påverkan införandet av de nya alternativen har på den officiella statistiken. Innan dessa analyser är färdiga är det viktigt att iaktta en ökad försiktighet då statistiken tolkas.

År 2010 gjordes vissa anpassningar i Brås statistikdatabas i syfte att förbättra tillförlitligheten i antalsräkningen av brott. Anpassningen, som gäller anmälda brott från och med år 2007 som registrerats hos Åklagarmyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten,

kunde göras som en följd av implementeringen av Åklagarmyndighetens nya ärendehanteringssystem Cåbra. I systemet har en ny unik brottsidentitet (BID) införts som ger bättre möjligheter att identifiera och följa upp enskilda brott. Det gäller till exempel brott som av administrativa skäl flyttas mellan olika ärenden eller åklagarkammare. Analyser visar att anpassningarna för att förbättra antalsräkningen av brott har genererat något fler brott. Inverkan på statistiken över personer misstänkta för brott är marginell.

År 2009 gjordes en ändring i Brås statistiksystem. Förändringen gäller en regel som begränsar inläsning av olika beslut som tas på registrerade misstankar. Regeln togs fram mot bakgrund av förhållanden som inte längre gäller och har därför tagits bort. Efter ändringen medges inläsning av samtliga beslut som tagits på registrerade misstankar. Regeln påverkade endast de beslut på misstankar som levereras till Brå via polisen. Eftersom de flesta misstankar levereras från Åklagarmyndighetens system har borttagandet av regeln inte påverkat statistiken över uppklarade brott och misstänkta personer mer än marginellt år 2009.

Under 2007 införde Åklagarmyndigheten ett nytt ärendehanteringssystem (Cåbra) som ersatte åklagarnas tidigare ärendehanteringssystem (Brådis och Envis). Systemomläggningen påbörjades i februari 2007 och skedde successivt i olika åklagarkammare fram till juni 2007. Under 2007 låg uppgifter från både det gamla och det nya systemet till grund för statistiken över uppklarade brott och misstänkta personer men även till viss del över anmälda brott (de flesta anmälda brott kommer från polisen). Två förbättringar i statistiken för år 2007 har kunnat genomföras eftersom systemomläggningen har inneburit att åklagarna numera förutom misstankar även hanterar brott där det inte finns en misstänkt person. Förbättringarna gäller dels anmälda brott (se *sammanfattningen för Anmälda brott 2012*) dels misstänkta personer (se nedan). Denna systemomläggning kan ha påverkat statistiken över anmälda och uppklarade brott och misstänkta personer 2007 och därmed jämförbarheten med tidigare år. Analyser av statistiken tyder dock på att systemomläggningen generellt sett endast påverkat statistiken i marginell omfattning förutom för vissa typer av anmälda brott där förbättringar gjorts.

Förändringar i statistiken över misstänkta personer till följd av systemomläggningen 2007 innebär att brottsredovisningen har förbättrats i de fall där flera personer är misstänkta för delaktighet i en och samma brottsliga händelse, se följande exempel: En död kvinna anträffas, och omständigheterna tyder på att hon uppsåtligen dödats av två män. Efter utredning visar det sig att den ene av gärningsmännen uppsåtligen dödade kvinnan, och han åtalas därför för mord. Den andre gärningsmannens deltagande visar sig vara inskränkt till medhjälp till grov misshandel, vilket han åtalas för. Från och med år 2007 redovisas de misstänkta personerna efter rubriceringen på respektive misstanke, det vill säga, mord respektive medhjälp till grov misshandel. Tidigare skulle båda de misstänkta ha registrerats som misstänkta för rubriceringen på själva brottet, det vill säga mord. Förändringen innebär en mer korrekt redovisning av det brott personerna misstänks för men har inte gett några större effekter på statistiken. Effekten kan dock vara större för brottskategorier som till antalet är få och där ofta flera personer är misstänkta för en och samma brottsliga händelse.

Fram till slutet av 1999 registrerades beslut som berörde personer som varit skäligen misstänkta för brott på ett blankettset (personblad) av både polis och åklagare. I slutet av 1999 slopades personbladet i samband med systemomläggningen av registren inom rättsväsendet. I och med omläggningar i datasystemen får Brå från och med år 2000

uppgifter om fler misstänkta personer som saknar fullständigt personnummer. Detta försvårar både antalsräkningen och bestämmandet av kön och/eller ålder på de misstänkta. Antalet misstänkta personer kan ha påverkats av detta från och med år 2000. Mer information finns i publikationerna *Kriminalstatistik 1999* och *Kriminalstatistik 2000*. År 2011 fanns det totalt 470 misstänkta personer med okänd ålder och 296 personer med okänt kön. Detta redovisas också i tabellerna.

Mars 2013

Brå ansvarar för den officiella kriminalstatistiken och har till uppgift att förse rättsväsendets myndigheter, brottsförebyggande aktörer och övriga användare med statistik av god kvalitet som underlag för beslutsfattande, utredningsverksamhet, debatt och forskning.

Brå:s statistikenhet sammanställer och presenterar, utifrån insamlade uppgifter från rättsväsendets administrativa system, årligen cirka 400 tabeller på månads-, kvartals- och årsbasis inom områdena brott, personer lagförda för brott, kriminalvård och återfall i brott. Uppgifterna redovisas på såväl nationell som regional och lokal nivå. Tabellerna publiceras på Brå:s webbplats, [www.bra.se/statistik](http://www.bra.se/statistik), tillsammans med tolkningsanvisningar, kommentarer och analyser, samt i de två publikationerna *Kriminalstatistik* och *Narkotikastatistik*.

Statistik över anmälda och uppklarade brott har förts från 1950. Statistik över personer misstänkta för brott har förts från 1975. Sedan 1995 har Brå ansvarat för och publicerat den officiella kriminalstatistiken, dessförinnan gjordes det av Statistiska centralbyrån.